

Het leek ons niet onaardig om bij de plaatsing van het laatste Antwoord per brief van ds. F. Mallan, ook zijn eerste Antwoord per brief nogmaals op te nemen. In totaal werden er meer dan 1500 Antwoorden per brief geschreven!

Antwoord per brief

Geachte vriend B. te O.

Reeds meer dan een halfjaar ligt uw vraag bij mij op antwoord te wachten. Voor de vragenrubriek was er echter in ons blad steeds maar geen plaatsje meer te vinden. Maar nu ons blad groter is geworden, is bij mij het plan gerijpt om voortaan de vragen in de vorm van een brief te beantwoorden. We krijgen dus nu ook een vaste rubriek van "Antwoord per brief".

Uw vraag was maar kort, maar naar ik meen heb ik uw bedoeling wel begrepen, U hebt een gesprek gehad met iemand die de bewuste afsnijding van Adam en overplanting in Christus blijkbaar niet zo noodzakelijk achtte en zich daartoe ook nog beriep op uitspraken van onze oudvaders, o.a. van Comrie.

Inderdaad merkt Comrie verschillende malen in zijn geschriften op dat niet allen, maar slechts weinigen komen tot de welbewuste bevestiging van hun staat in Christus.

Als Comrie dat schrijft, is dat geheel gegrond op Gods Woord. Ik denk aan die bekende tekst waarmee Jesaja 54 begint: *Zing vrolijk, gij onvruchtbare die niet gebaard hebt, maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensnood gehad hebt, want de kinderen der eenzame zijn meer dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE.*

Onze kanttekening merkt hij deze tekst op dat hier de gelovige Joden aangesproken worden, die maar gering in getal zouden zijn als Christus in het vlees zou komen. Maar uit hen zou toch de Nieuwtestamentische kerk zich uit gaan breiden onder alle volken. We weten dus wel dat dit de letterlijke betekenis van deze tekst is.

Maar deze tekst heeft toch ook nog weer een diepere betekenis, En dat blijkt wel uit de aanhaling van deze tekst door de apostel in Gelaten 4. In dat hoofdstuk wijst de apostel op de vrijmaking door Christus. Niet allen worden die vrijmaking door Christus bewust deelachtig.

Maar nu hebben we vanzelf Gods Woord verder toch ook goed te verstaan. Voor mensen die met de rechtvaardigmaking voor in de mond lopen, moet u maar niet zoveel

geven. In deze droeve tijd, waarin het ware geestelijke leven zeer schaars geworden is en daartegenover de beschouwende kennis velen over de grootste zaken doet redeneren zonder een bevindelijke kennis daarvan, kan men voor een ervaren christen doorgaan met het gebruik van dikke en zware woorden. Bepaalde mensen, die graag met hun bevinding ver boven anderen willen uitsteken, zult u met zeer gewichtige termen horen spreken over de daad van de rechtvaardigmaking. Alleen mensen die er ook even gewichtig over kunnen spreken, kunnen bij hen maar terecht. We moeten er echter wel voor vrezen dat, als we aan deze mensen eens zouden vragen of ze er eens verslag van zouden willen geven hoe ze tot de kennis van die weldaad gekomen zijn, er wellicht nog niet eens een zuiver begin bij hen te beluisteren is.

Het is nu eenmaal een tijd, vriend, waarin de huichelaren op de troon zitten en het ware arme volk van God vertrappt in een hoekje. Daar wil ik allereerst even op wijzen.

Maar anderzijds moet ik u toch ook wijzen op de noodzakelijkheid van een bewuste geloofskennis van de door Christus voor Zijn kerk verworven heilsweldaden. Ik wees u op die tekst uit Jesaja 54. Die tekst zegt ons dat de kinderen der eenzame meer zijn dan der getrouwde. Maar er wordt daar aan die kinderen der eenzame een belofte gedaan. Ze zullen uitbreken ter rechter- en ter linkerhand en hun koorden lang mogen maken en hun pinnen vast in mogen steken.

Deze belofte kan niet gelden voor mensen die zich met de wetenschap helpen dat niet ieder kind van God tot de bewuste afsnijding van Adam en geloofsinplanting in Christus wordt gebracht. Deze mensen zijn geen kinderen der eenzame. Zij zijn niet te rekenen tot degenen die in waarheid zich bekommeren over hun staat voor de eeuwigheid. Zij leven, al is het dan op een andere wijze dan de eerstgenoemden, ook bij een blote beschouwing. We hopen voor hen dat ze toch ook nog eens barensnood zullen krijgen.

Droevig genoeg zijn er onder ons ook nog maar heel wat mensen te vinden met een veronderstelde wedergeboorte. Er is bij hen geen plaats voor de arbeid van Christus, want Hij kan alleen Zijn werk maar doen aan een hulpeloos mens, die van zijn eigen werk afgesneden is. Zo hebben we dus geprobeerd om met een kort briefje uw vraag te beantwoorden. Juist deze wijze van beantwoording der vragen heb ik ook uitgekozen met een bijzonder doel. We zullen er blij mee zijn als er wat vragen loskomen die op de praktijk van het geestelijk leven zijn gericht. Dan zullen we ook trachten om deze vragen zo praktisch mogelijk te beantwoorden. We moeten immers ook trachten te voorkomen. Dat ons krantje te veel ar tikelen gaat bieden met een voorwerpelijke inhoud en te weinig met een prakticale inhoud.

We wachten dus nu verder maar af.

Ds. F. Mallan

(overgenomen uit De Wachter Sions van 2 september 1971)

Commentaar – DJK : Geachte medereiziger naar de eeuwigheid, dit antwoord uit de Wachter Sions kregen wij onlangs van iemand ter weerlegging toegestuurd. Graag wil ik eerst een hoofdstukje uit Gods Woord even samen met u lezen, uit 1 Timotheus 4. Waarbij ik met name uw aandacht wil vestigen op de vetgedrukte woorden. Ik citeer : “Doch de Geest zegt duidelijk, **dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen.** Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid; Verbiedende te huwelijken, gebiedende van spijsen te onthouden, die God geschapen heeft, tot nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en die de waarheid hebben bekend. Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde; Want het wordt geheiligd door het Woord van God, en door het gebed. Als gij deze dingen den broederen voorstelt, zo zult gij een goed dienaar van Jezus Christus zijn, opgevoed in de woorden des geloofs en der goede leer, welke gij achtervolgd hebt. **Maar verwerp de ongoddelijke en oudwifse fabelen;** en oefen uzelf tot godzaligheid. Want de lichamelijke oefening is tot weinig nut; maar de godzaligheid is tot alle dingen nut, hebbende de belofte des tegenwoordigen en des toekomstigen levens. Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig. Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden versmaad, omdat wij gehoopt hebben op den levenden God, Die een Behouder is aller mensen, maar allermest der gelovigen. Beveel deze dingen, en leer ze. Niemand verachte uw jonkheid, maar zijt een voorbeeld der gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in den geest, in geloof, in reinheid. Houd aan in het lezen, in het vermanen, in het leren, totdat ik kome. Verzuim de gave niet, die in u is, die u gegeven is door de profetie, met oplegging der handen des ouderlingschaps. Bedenk deze dingen, wees hierin bezig, opdat uw toenemen openbaar zij in alles. **Heb acht op uzelf en op de leer; volhard daarin; want dat doende, zult gij en uzelf behouden, en die u horen.**”

Ik moet hierbij eerst de opmerking maken dat ik me maar haast onmogelijk voor kan stellen, dat God een dienstknecht roept om zulke oudwifse fabelen te moeten verkondigen, als dat ds. Mallan ook middels dit antwoord heeft gedaan. Het is door de tijd gebleken dat er telkens weer nieuwe en oude ketterijen de kop op moesten steken, opdat de Kerk van Christus de zuivere leer weer zou gaan belijden. Alzo zijn immers ook de zendbrieven der apostelen geboren geworden. God heeft de duivel vele pijlen op zijn boog gelaten, om zijn verkoren Kerk te vervolgen, gruwelijk te verzoeken, en kon het zijn ook nog te verwoesten. Maar dat laatste wordt satan niet toegestaan. Daarnaast is het ook gebleken dat de kracht waarmee die kleine Kerk in aantal en omvang staande mocht blijven, alleen in zwakheid volbracht is geworden, naar 2 Kor. 12:9. Het geloof van de Kerk van Christus groeide tegen de verdrukkingen in, middels een weg van druk- en kruiswegen. Het bloed der martelaren bleek immers het zaad van de Kerk van Christus. Toen de duivel zag, dat de Kerk van Christus door de lijfelijke vervolgingen uiteindelijk alleen maar groeide en groter werd, in plaats van dat het kleiner werd, verzon hij op den duur andere middelen om Zijn Kerk op andere slinksere wijzen te kunnen treffen. De apostel schrijft hier omtrent enkele dingen aan zijn leerling Timotheüs, tot waarschuwing en vermaning om toch staande en getrouw in de zuivere leer te blijven.

Want, dat doende, zult gij en uzelf behouden, en die u horen, schrijft de apostel. Het is wel degelijk gebleken dat middels de duivelse inblazingen van verschillende dwaalleringen veel meer verwoest is geworden, dan middels andere soorten van vervolgingen.

En nu het ergste van alles, Gods volk kunnen met deze dwalingen ook nog bevangen zijn, waarmee ze anderen tot een last zijn geworden. Sommigen passen hier Gal. 1:7-8 op toe, maar zovér durf ik nog net niet te gaan. Ik probeer altijd nog een onderscheid te bewaren aangaande het kindschap en het knechtschap. Hoedanig heeft de apostel Paulus de apostel Petrus niet openlijk moeten bestraffen omwille van zijn geveins en hoereren met de Joden te Antiochië, waarin zijn godsdienstige wortels lagen. Eigenlijk zegt de apostel in zijn zendbrief hiermee aan de gemeente van Galatië, dat als hij daar op dat moment Petrus niet openlijk bestraft had, zij dan wellicht het Evangelie van vrije genade waren verloren/kwijtgeraakt. Ik citeer Gal. 2 vers 11-21 : **“En toen Petrus te Antiochie gekomen was, wederstond ik hem in het aangezicht, omdat hij te bestraffen was.** Want eer sommigen van Jakobus gekomen waren, at hij mede met de heidenen; maar toen zij gekomen waren, onttrok hij zich en scheidde zichzelf af, vrezende degenen, die uit de besnijdenis waren. En ook de andere Joden veinsden met hem; also dat ook Barnabas mede afgetrokken werd door hun veinzing. Maar als ik zag, dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het Evangelie, zeide ik tot Petrus in aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse wijze te leven? Wij zijn van nature Joden, en niet zondaars uit de heidenen; Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden. Maar indien wij, die in Christus zoeken gerechtvaardigd te worden, ook zelve zondaars bevonden worden, is dan Christus een dienaar der zonde? Dat zij verre. Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelf tot een overtreder. Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft. Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.”

Geliefden, hoewel deze getrouwe woorden misschien op dat moment bij Petrus hard aankwamen, was het toch olie op zijn hoofd, want hij heeft er onder mogen buigen, Psalm 141:5. Want, reken maar dat ook Petrus een voornaam apostel was, en dat dit een zekere vernedering voor hem is geweest. Maar, hij behoorde tot hetzelfde geestelijke Lichaam als Paulus. Zij werden beiden bediend vanuit de Geest van Christus, en daarom mocht hij buigen, 2 Petrus 3:15. Het was Paulus' bedoeling nooit om Petrus te willen vernederen, maar het ging er hier om dat de Waarheid staande zou blijven.

Kijk, en dan moeten wij uit liefde elkander trachten op te scherpen vanuit die zelfde Waarheid, hetgeen Paulus ook mocht doen. Hierin is ook een dienstknecht beslist nooit meer dan zijn Meester. Dit geldt dan ook ds. F. Mallan! Want, ook hij is met dit

antwoord openlijk zeer te bestraffen en te vermanen. Daar het hier een verkrachting en verdraaiing betreft van de zuivere leer die naar de godzaligheid is. Mocht hij het op zijn oude leeftijd nog eens gaan zien, is mijn wens en hartelijke bede. Want, met dit antwoord leert ds. Mallan welzeker een duivelse leer en oudwifse fabelen. Goed verstaan, hoor! Want, hiermee betuig ik niet dat dominee Mallan een duivel is, integendeel. Maar, met zijn on-Bijbelse leringen heeft hij en zijn voorganger dr. Steenblok veel meer kwaad dan goed gedaan. Zijn er onder hun gehoor dan geen zielen tot bekering gekomen?, vraag iemand mij dan wellicht. Dat is bij God volkomen bekend. Maar, u zou deze vraag ook anders kunnen stellen. Want, wij kunnen en mogen NIETS met Gods verborgen raadsbesluiten, en mogen daarom nooit met Gods uitverkiezing beginnen. U zou deze vraag dan als volgt moeten stellen: “hoevelen zijn door deze vervloekte leerdwalingen niet voor eeuwig verloren gegaan...???” Ja lezer, geef hier nu eens een eerlijk antwoord op. Want, de eis en oproep tot de kennis van het zaligmakende geloof en de waarachtige bekering, ligt er voor allemaal, geliefden. Verkoren of verworpen. Allen zullen aan deze eis moeten voldoen. Daarom gebod Christus Zijn apostelen uit te gaan en aan alle creaturen het Evangelie te verkondigen. Niet alleen aan de uitverkorenen! Nee, want voor de één bleek dit Evangelie immers een reuke des doods ten dode en voor de ander een reuke des levens ten leven, 2 Kor. 2:16. Dit was het tweesnijdende geestelijke separerende Zwaard van Zijn Goddelijk Getuigenis. *“Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn. Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig. En die zijn kruis niet op zich neemt, en Mij navolgt, is Mijns niet waardig. Die zijn ziel vindt, zal dezelve verliezen; en die zijn ziel zal verloren hebben om Mijnentwil, zal dezelve vinden. Die u ontvangt, ontvangt Mij; en die Mij ontvangt, ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft, Matth. 10:34-40.”*

Kijk lezer, hier behoeft een mens werkelijk NIETS voor te doen, ook een dominee met zijn kerkverband niet, met de vele voorwaarden die zij preken ten aanzien van het aanbod van genade. Wij hebben ons slechts maar onder het Woord c.q. de verkondiging van Wet en Evangelie te begeven. Want, deze genade valt op een mens door de onwederstandelijke werking van Gods Heilige Geest, of het valt niet op hem. Lees daartoe de Handelingen der apostelen eens. De apostel Petrus werd ontboden naar het huis van Cornelius, Hand. 10. En dan lezen we dat Petrus hen het Evangelie verkondigde, en dan lezen we in Hand. 10 vers 44 zo het volgende : ***“Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden.”***

Hoe valt dan de Geest op een ziel, vraagt iemand mij misschien. Namelijk, altijd door een weg van Zijn Geestelijke bediening van Wet en Evangelie. Door een weg van de dood naar het leven, van de vloek naar de zegen, van het verlies naar de behoudenis. En dan NIET middels een standelijke heilsweg, zoals ds. Mallan leert, maar volgens de stondelijke heilsleer, die de Heere Jezus en zijn apostelen, maar ook de reformatoren ons geleerd hebben. In dat dodelijkst tijdsgewricht overtuigt de H. Geest een zondaar, eerst

van zonde, omdat die zondaar in Christus niet heeft geloofd, en daarna overtuigd hij die zondaar van gerechtigheid en oordeel, lees Joh. 16:8-10. Hij eist in een weg van Zijn heilig Recht, de gerechtigheid op in de harten van die getrokken zondaar, gelijk Jozef destijds bij zijn broederen deed. Dat gedaan hebbende, komen zij als ongerechtigde goddeloze zondaren openbaar, die het oordeel Gods op hun geweten voelen branden, 1 Sam. 2:6-7, Judas 23 (met kant). *Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons*, schrijft de apostel in Rom. 8:4. En wanneer werd dan het recht der Wet vervuld in, bijv. het hart van de moordenaar naast de Heere Jezus? Want, ook deze man hing in het oordeel Gods, waarvan hij kwam te getuigen: *Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?* Waarna deze man zijn straf en oordeel billijkt, en **vanuit een onhoudbare zielenood een laatste noodschreeuw tot Christus om redding doet**, vervolgens geestelijk als in een oogwenk verloren gaat, waarna Christus Zich aan zijn helwaardige ziel openbaarde tot zaligheid, zeggende : *Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.* Vertel mij nu eens, wie had deze moordenaar van zonden overtuigt, maar ook innerlijk gepredikt dat in Hem behoudenis te vinden was? Wie had deze moordenaar verkondigt dat Hij de Heere was, Die naar Zijn hemels Paradijs zou gaan?

Kijk lezer, dat is nu de geestelijke bediening van de Heilige Geest, Dewelke een zondaar altijd eerst overtuigd van zijn vloek- en helwaardigheid, en deze zondaar daarmee geestelijk ontledigt en verloren doet gaan, en deze zondaar daarna het Evangelie tot behoudenis preekt. “Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelfen niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen, Joh. 16:13-15.” De woorden van heil, verlossing en vrede die Christus tot de moordenaar sprak, nam de H. Geest daarom uit Hem, en verkondigde ze geestelijk in het hart van die moordenaar, zeggende: *Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.* Kijk, dit is nu de verworven geestelijke toepassing voor diegenen die geestelijk gestorven zijn aan de vloekis der wet tot een volkomen betaling, Gal. 2:19, Rom. 6:4-7, Rom. 7:4. ‘Maar schrijver, dit preekt toch ds. F. Mallan zijn hoorders toch ook?’ merkt iemand mij op. ‘Ds. Mallan leert toch wel degelijk dat het in Christus moet komen wil het wel zijn.’

Dan zeg ik u heel eerlijk van NIET, want hij leert het leven in Christus namelijk vanuit de overtuigingen der Wet, maar ook vanuit de beloftenissen des Evangeliums. Ik hoop dat u deze gruwelijke vermenging mag opmerken. Waarmee Gods heilig Recht wordt omzeild en onteert! Dit heilige geestelijke Recht ligt namelijk verborgen, tussen de geestelijke bediening van Wet en Evangelie. Ik schreef u al eerder hoe de H. Geest op een zondaar valt, namelijk door een weg van de dood naar het leven, van de vloek naar de zegen, van het verlies naar de behoudenis. **Maar, volgens de leer en uitleg van ds. Mallan heeft een zondaar het geestelijke leven én de behoudenis al, alvorens hij met Christus de geestelijke kruisdood gestorven is, en daarmee zijn leven/bestaan voor God verloren heeft, Rom. 7:4, Gal. 2:19-20.**

Ik stel me zo in gedachten een beeld voor, van een patiënt die van zijn arts te horen heeft gekregen, dat hij een dodelijke ziekte onder zijn leden heeft. Waarop die patiënt verheugd reageert, en tegen zijn arts zegt: ‘dokter, dat betekent dan ook dat ik nog genezen kan worden!’ Waarop die arts hem vraagt: ‘hoe weet u dat zo zeker...?’ Wat een rare patiënt, denkt die arts. Zo’n patiënt heb ik nog nooit ontmoet. Ik zie in mijn gedachten ook een man in de gevangenis zitten, wachtende op zijn doodstraf. Deze gevangene zegt iedere dag tegen de cipier die hem z’n eten komt brengen: ‘het feit dat ik een gevangene ben die op mijn doodstraf wacht, betekent dat ik straks zeker vrijgesproken zal worden.’ Waarop die cipier hem vraagt: ‘hoe weet u dat zo zeker?’

Wat een rare gevangene, denkt die cipier. Zo’n gevangene heb ik in mijn hele leven nog nooit ontmoet...!! Kijk lezer, maak nu zelf eens de toepassing! Want, dit is nu dé reden waarom ik dit antwoord van hem op een Bijbelse wijze tracht te weerleggen. Ds. Mallan leert dus heel duidelijk dat, wanneer een zondaar op toeleidende weg tot Christus, door een weinig geestelijke ontdekking, **echter vanuit een houdbare nood**, zijn zonden voor God heeft leren bewenen, die zondaar aldaar reeds wedergeboren is. Hoe kan men dan weten of het een onhoudbare zielen nood is geweest? – roept een ander mij weer toe.

Kijk lezer, daar gaat het hier nu precies om. Hoe eerlijk waren de reformatoren en ook enkele getrouwe van onze vaders hier niet in. Weet u wat zij leerden? Namelijk dat, een mens moet sterven zal hij leven, hij moet ledig wezen zal hij vol worden, hij verloren zijn zal hij gevonden worden, hij moet niets hebben die alle dingen deelachtig wil wezen, hij moet blind zijn die verlichting wil hebben, hij moet gevonnist wezen wil hij genade krijgen. Dat heb ik u proberen te verduidelijken met het beeld van de moordenaar naast Jezus. Wanneer het een onhoudbare nood is geworden, moet een zondaar geestelijk omkomen in zijn ellende voor God, c.q. verloren gaan. En in dit geestelijk verloren gaan voor God, doen zij allen een laatste noodschreeuw om redding. Dat is nu de trekkende liefde des Vaders. Want, de Zoon des mensen was alleen gekomen om te zoeken en zalig dat verloren was. Ds. Mallan heeft hier met zijn dwaalleeringen van gemaakt: ‘.....om te zoeken en zaligen dat alrede wedergeboren was.’ Hier moest u eens een poosje over nadenken, lezer. De Bijbel leert en zeer klaar en helder dat Christus Zich alleen openbaarde tot zaligheid, aan hen die verloren gingen/waren middels een onhoudbare zielen nood. Ik heb u alrede de moordenaar genoemd. Maar, denk ook eens aan de blindgeborene, Joh. 9:36. Denk ook eens aan de stokbewaarder, Hand. 16:30. Denk ook aan de blinde Barthimeus(Luk.18:38), de kamerling van Candacé(Hand.8:34), Zacheüs in de boom(Luk. 19:4).

Aan al deze verloren zielen openbaarde Christus Jezus Zich tot hun eeuwige zaligheid. Want, hier heeft Christus immers van gezegd: “Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft. En dit is de wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar hetzelfde opwekke ten uitersten dage, En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:37-40.”

Maar, wat zegt ds. Mallan met dit bovenstaande antwoord hier heel duidelijk? Namelijk, dat een ziel alrede het geestelijke leven uit Christus in zijn ziel kan hebben, zonder dat hij Christus met bewustheid voor zichzelf mag kennen. Dit probeert hij dan ook nog te staven én te verduidelijken middels Jesaja 54:1, en Gal. 4:27. Ik zal u proberen aan te tonen, waarom dit Schriftgedeelte voor zulk een on-Bijbelse leerstelling nooit misbruikt mag worden. Het betreft hier namelijk een tekst die door de tijden heen al vele malen verdraaid en verkracht is geworden. Waartoe en aan wie de profeet Jesaja deze tekst destijds heeft moeten profeteren wordt ons verduidelijkt in de zendbrief van de apostel Paulus aan de gemeente van Galatië. Ik citeer hier nogmaals de tekst, met de kanttekeningen daarbij, en zal het daarna kortelings in zijn verband proberen te verklaren, en mij daarna richten op het misleidende onderwijs van ds. Mallan omtrent dit befaamde Schriftgedeelte. *“Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt! maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensnood gehad hebt! want de kinderen der eenzame zijn meer, dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE, Jesaja 54:1.”*

Met de onderstaande kanttekeningen daarbij :

vrolijk,

Hier spreekt de profeet de gemeente der gelovige Joden aan, die leven zouden ten tijde als het Evangelie beginnen gepredikt te worden, gelijk af te nemen is uit Gal. 4:27; waar deze woorden aangehaald worden.

gij onvruchtbare,

Aldus noemt hij de kerk, die in de wereld was toen Christus in het vlees verschenen is, ten aanzien van het geringe aantal der gelovigen.

niet gebaard hebt!

Dat is, zeer zelden of weinig kinderen gebaard hebt, te weten kinderen Gods, uit het zaad van Gods Woord. Vergelijk Joh. 1:12,13; 1 Petr. 1:23. Het getal der gelovige heidenen is veel groter dan het getal der gelovige Joden. Zie Joh. 1:11; Rom. 9:27.

der eenzame

Of, der verwoeste; dat is, der Joodse kerk, die ten tijde van de Heere Jezus Christus klein was in getal, ten aanzien van de grote menigte der Joden, die verworpen waren.

dan de kinderen der getrouwde

Dat is, dan de oude gemeente der Joden, die God eerst beroepen en zich als ten huwelijk genomen heeft.

Johannes Calvijn en Matthew Henry merken bij deze tekst terecht op, dat de kinderen der eenzamen, de verkoren Kerk van Christus was die geestelijk uit Jood en heiden geboren zou worden, Rom. 9:24. Deze Kerk werd eenzaam genoemd, omdat zij nog geen of zeer weinig geestelijke kinderen had gebaard. Petrus, Johannes, David en Simson, waren bijvoorbeeld aardse verkoren Joden, maar óók geestelijk verkoren Joden die eenmaal zalig zouden worden. Zij werden ook wel ‘ de gelovigen uit de besnijdenis’ genoemd, naar Hand. 10:45. God had in het beginsel alleen bemoeienissen met Zijn aardse verkoren Israël, waar dus ook geestelijke Joden uit geboren zijn geworden, en pas na het zendingsbevel van Christus tot Zijn discipelen, ook geestelijke bemoeienissen gehad met Zijn uitverkoren geestelijke Israël dat over de gehele wereld nog verspreid lag, Haggai 2:8 Daniël 7:14. Deze geestelijke Joden, zijn uiteindelijk vanuit de aardse Joden geboren geworden, omdat Christus uit het zaad van Abraham, de geestelijke vader aller gelovigen, geboren is geworden.

Daarom was de zaligheid uit de Joden, dat is Christus verwoord in Joh. 4:22. Eerst den Jood en ook den Griek, Rom. 1:16. Deze geestelijke Joden zijn door God geroepen door de verkondiging van Zijn heilig Evangelie uit Jood en heiden, Rom. 9:24, Hand. 2:37-39. *Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.* Deze woorden sprak de apostel Petrus tot aardse Joden, die geestelijk verloren waren gegaan, waardoor zij door het geloof in Christus, ook geestelijk Joden geworden waren. Hier worden de geestelijke kinderen genoemd die uit die eenzame onvruchtbare Kerke Gods GEESTELIJK geboren zouden worden.

Deze eenzame onvruchtbare verkoren Kerk zou meer in getal én waarde zijn, dan de getrouwen der aardse Joden onder het oude verbond. De aardse verkoren Joden, waren zij, die middels de uiterlijke onderhouding van Gods heilige Wet met God verbonden waren, middels Gods verbond met Abraham Zijn vrind. Abraham kreeg de belofte NIET in de besnijdenis, maar in de voorhuid omdat de geestelijke Joden uit Jood en heiden, uit geboren zouden worden. *“Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid. En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde; En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was. Rom. 4:10-12.”*

De geestelijke verkoren Joden die eenmaal zalig zouden worden, waren dus met de geestelijke vervulling van deze Wet getrouwd geworden, dat was Christus door de toegepaste beloftenissen des Evangeliums, aan hun verloren zondaarsharten, Rom. 10:4. Deze dingen daarom altijd vasthouden: Tweeërlei verbond, een aards en geestelijk verbond. Tweeërlei Abraham, een aards verkoren Abraham om Israël tot een aartsvader te zijn, maar ook een geestelijk vader te zijn voor de geestelijke Joden die door het geloof in Christus, geestelijk uit Abraham, geboren zouden worden. Tweeërlei Kanaän, een aards Kanaän en een hemels Kanaän. Tweeërlei Israël, het aardse Israël en geestelijke

Israël dat eenmaal zalig zal worden. De profeet Jesaja kreeg dus van Gods' wege een Goddelijk bevel om deze profetie te verkondigen, aangaande de geestelijke Joden die uit de eenzame onvruchtbare Kerk geboren zouden worden. Nu gaan we eens even bezien hoedanig ds. F. Mallan deze tekst misbruikt om zijn dwaalleringen te staven en handhaven. Ik citeer hier nu nogmaals zijn brief, telkens in korte stukjes, met mijn DJK-commentaar ertussen gevoegd. Ik citeer :

Ds. F. Mallan : *Geachte vriend B. te O,*

Reeds meer dan een half jaar ligt uw vraag bij mii op antwoord, te wachten. Voor de vragenrubriek was er echter in ons blad steeds maar geen plaatsje meer te vinden. Maar nu ons blad, groter is geworden, is bij mij het plan gerijpt om voortaan de vragen in de vorm van een brief te beantwoorden. We krijgen dus nu ook een vaste rubriek van "Antwoord per brief."

Uw vraag was maar kort, maar naar ik meen heb ik uw bedoeling wel begrepen. U hebt een gesprek gehad met iemand die de bewuste afsnijding van Adam en overplanting in Christus blijkbaar niet zo noodzakelijk achtte en zich daartoe ook nog beriep op uitspraken van onze oudvaders, o.a. van Comrie. Inderdaad merkt Comrie verschillende malen in zijn geschriften op dat niet allen, maar slechts weinigen komen tot de welbewuste bevestiging van hun staat in Christus. Als, Comrie dat schrijft, is dat geheel gegrond op Gods Woord. Ik denk aan die bekende tekst waarmee Jesaja 54 begint : *"Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt! maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensgood gehad hebt! want de kinderen der eenzame zijn meer, dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE."*

DJK : Ds. A. Comrie heeft deze dingen nimmer geleerd, ondanks dat hij als filosoof weleens teveel vanuit de Griekse wijsgerengedachten verkeerde en vleselijke voorstellingen heeft gemaakt. Hierbij moet ik wel opmerken dat ds. Kersten en dr. Steenblok nog veel verder en dieper op zijn embryo-filosofie hebben voort gefilosofeerd. In zijn preken sprak Comrie zich schijnbaar vele malen tegen. Dit klinkt zeer tegenstrijdig. Maar persoonlijk denk ik, dat Alexander Comrie het alzo nooit heeft bedoeld. Anders had dit ook wel duidelijk in zijn uitgeschreven preken doorgeklonken. Maar, uit zijn preken bleek eerder het tegendeel. Weet u wat Comrie hiermee heeft bedoeld te zeggen? Hij doelde hiermee op zielen die geestelijk de kruis- en vloekdood met Christus Jezus waren gestorven, en geestelijk met Hem waren opgestaan tot een vernieuwd leven uit Hem, middels de toegepaste en geschonken beloftenissen des Evangeliums, maar die deze doorleefde zaak niet voor de benodigde verlossende zaak durfden te houden. Vanwege Roomse leerdwalingen waarin ze verstrikt zaten, of vanwege pure onkunde, of vanwege dat zij zichzelf geestelijk niet konden of durfden te verklaren jegens anderen, of vanwege dat zij het voor zichzelf te groot achten vanwege het eeuwige grote wonder Gods geschonken aan hun arme verloren zondaarsharten.

Maar, ook omdat het hen vaak ontbrak aan bekwame van Godgeleerde leraren, die deze zielen niet konden verklaren, en daardoor nog minder konden vertroosten, naar Jesaja 40. Hiermee hebben zulke schuchtere zielen de verlossende woorden, die Christus in dat dodelijkst tijdsgericht tot hun zielen van heil en vrede kwam te spreken, voor ijdel

gehouden, Gal. 5:4. *Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen.* Hier spreekt de apostel tot de gelovige bekeerde Galatiërs, die weer waren teruggekeerd tot de dienstbaarheden, onder inblazing van de Judaïsten, waardoor zij van de gevoelige genade Gods in Christus waren komen te vervallen. Want, afval der heiligen heeft immers nooit bestaan. De apostel wil hier eigenlijk mee zeggen dat, alwaar dus een zondaar weer terugkeert tot de onderhouding Gods heilige wet, hij komt te vervallen van de vervulling van die Wet, dat is Christus. Waar dus de een verlost zondaar weer onder gevoelige heerschappij der Wet komt, moet hij de genadige uitlatingen van het Evangelie gedurig missen en ontberen, omdat die zondaar door ongeloof de Geest van Christus heeft bedroefd. Kijk lezer, een ziel verkeert onder de heerschappij der Wet of onder de heerschappij van het Evangelie(= de genade, Rom. 6:14. Dit is voor de bekering alzo, maar het kan ook zo zijn na de bekering. Waarbij een zondaar immer vast en verbonden ligt in het volbrachte werk van Christus, maar die zondaar naar zijn gevoel, weer terug wordt gebracht onder de heerschappij van de Wet, omdat zo'n ziel weleens een bezoekje kreeg van bijv. een ouderling die hem vertelde dat het geestelijk nog verder met hem moest komen, wilde het wel zijn voor de eeuwigheid. Anderen worden weer verteld, dat wanneer zij eenmaal bekeerd zijn, en daarmee hun zonden zijn vergeven zijn, zij dan zondeloos en heilig voor God moeten gaan leven.

Kijk lezer, deze vervloekte dwaasheden brengt dat verlost volk weer terug tot het doen en het betrachten van Gods Wet, terwijl die Wet voor hen in Christus volkomen volbracht is geworden. Zij worden door deze inblazingen dan in een zodanig keurslijf van deugden en plichten geperst, zodat ze de vrijheid en het licht van het Evangelie moeten missen. Zij komen dan weer in donkerheden en duistere hollen terecht. Waarom? Omdat zij getwijfeld hebben, aan die woorden waarmee Christus hen kwam te verlossen. Kunt u de bestraffende vermaning uit Gal. 5 vers 1, aan die verlost gelovige Galatiërs dan nu wat beter begrijpen? *Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen, Gal. 5:1.* Van der Groe heeft Comrie hier wel in aangevoeld, en dat is wellicht de reden waarom hij Comrie geestelijk nimmer heeft willen bevechten. Maar, wanneer Comrie nu geweten had, hoedanig ds. Kersten en dr. Steenblok met zijn filosofieën aan de haal zijn gegaan, zou hij zich nog wel zes keer in zijn graf hebben omgedraaid. Want, dat is werkelijk verschrikkelijk, hoedanig dat ontspoord is geworden. Weet u welke zielen Alexander Comrie heeft bedoelen te zeggen?

Namelijk deze zielen : *Maar nu is het een beroofd en geplunderd volk; zij zijn allen verstrikt in de hollen, en verstoken in de gevangenhuisen; zij zijn tot een roof geworden, en er is niemand, die ze redt; tot een plundering, en niemand zegt: Geeft ze weder. Wie onder ulieden neemt zulks ter oren? Wie merkt op en hoort, wat hierna zijn zal? Wie heeft Jakob tot een plundering overgegeven, en Israel den rovers? Is het niet de HEERE, Hij, tegen Wien wij gezondigd hebben? Want zij wilden niet wandelen in Zijn wegen, en zij hoorden niet naar Zijn wet(=Woord). Daarom heeft Hij over hen uitgestort de grimmigheid Zijns toorns en de macht des oorlogs; en Hij heeft ze rondom in vlam gezet, doch zij merken het niet; en Hij heeft ze in brand gestoken, doch zij nemen het niet ter harte, Jes. 42:22- 25.*

Geestelijk gezien, zijn dit precies dezelfde zielen, als de verlore Galatiërs die van hun Evangelische vrijheden geplunderd waren geworden, door de Joodse Judaïsten. Lees hier wat ik over deze zielen onlangs heb mogen schrijven :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/08/zwakgerechtvaardigden.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/06/mailwisseling-over-twijfelmoedige-en-zwakgelovige-verloste-zielen.pdf>

Ds. F. Mallan : Onze kanttekening merkt bij deze tekst op dat hier de gelovige Joden aangesproken worden, die maar g, gering in getal zouden zijn als Christus in het vlees zou komen. Maar uit hen zou toch de Nieuwtestamentische kerk zich uit gaan breiden onder alle volken. We weten dus wel dat dit de letterlijke betekenis van deze tekst is. Maar deze tekst heeft toch ook nog weer een diepere betekenis. En dat blijkt wel uit de aanhaling van deze tekst door de apostel in Galaten 4. In dat hoofdstuk wijst de apostel op de vrijmaking in Christus. **Niet allen worden door die vrijmaking door Christus, bewust deelachtig.**

DJK : Verschrikkelijk dus, hoe hier Gods Woord wordt verdraaid en misbruikt. We hebben u hopelijk duidelijk genoeg aangetoond, over het waarom de apostel zijn zendbrief schreef aan de gemeente van Galatië. In de kanttekeningen op deze zendbrief, kunt u zeer duidelijk lezen, dat de gelovige c.q. verlore Galatiërs opgezweept werden door Joodse Judaïsten tot de onderhouding jegens de voor hen volbrachte Wet Gods. Hetgeen hen in donkerheid bracht, het licht van het Evangelie ontnam, de gevoelige vrijheid van het Evangelie ontnam waarin zij geestelijk overgezet waren geworden. Paulus, die al zijn zendbrieven heeft mogen schrijven, onder dezelfde inspiratie des H. Geestes, als waarmee de profeet Jesaja zijn profetieën heeft mogen profeteren, hebben elkaar dus NOOIT tegen gesproken, integendeel. Paulus schrijft dus in het vierde hoofdstuk van zijn Galatenbrief, dat de Galatiërs de dienstbaren(=de Judaïsten) en hun dienstbaarheden, verre van zich weg moesten doen. Omdat die gelovige/verlore Galatiërs, behoorden, tot die geestelijk geboren kinderen uit die onvruchtbare eenzame Kerk, waarvan Jesaja (54) destijds rijkelijk heeft mogen profeteren. Paulus wilde hiermee eigenlijk hetzelfde zeggen, als hetgeen hij schreef in de eerste vier hoofdstukken aan de Romeinen. Geestelijk gezien, waren die verlore Romeinen en Galatiërs nu, onder zijn bediening van het Evangelie, uit die eenzame onvruchtbare Kerk geboren geworden, naar Jes. 54. Hun harten waren daarmee dus ook geestelijk besneden geworden. Maar, hij wilde hen waarschuwen dat ze niet terug zouden keren tot de uiterlijke werken die uit de besnijdenis(=de Joden) waren. Want, daarmee zouden zij de verworven kroonrechten van Christus, toegepast aan hun zielen, verwerpen en voor ijdel achten, Gal. 5:1-4. De eer van Gods Naam en de verheerlijking van Zijn heilig Recht was in het geding. Het recht der Wet was in hun harten opgeëist geworden, waaraan zij geestelijk gestorven waren, maar in Christus was dat Recht der Wet ook in hun harten vervuld geworden, Rom. 8:3-4. Waarvoor dus Paulus in zijn zendbrief aan de Romeinen heeft wil waarschuwen, doet hij in zijn zendbrief aan de Galatiërs precies eender.

Want de Naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen, gelijk geschreven is. Want de besnijdenis is wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden. Indien dan de voorhuid de rechten der wet bewaart, zal niet zijn voorhuid tot een besnijdenis gerekend worden? En zal de voorhuid, die uit de natuur is, als zij de wet volbrengt, u niet oordelen, die door de letter en besnijdenis een overtreder der wet zijt? Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is; **Maar die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in den geest, niet in de letter(= de Wet), is de besnijdenis; wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God, Rom. 2:24-29.**

Ds. F. Mallan : Maar nu hebben we vanzelf Gods Woord verder toch ook goed te verstaan. Voor mensen die met de rechtvaardigmaking voor in de mond lopen, moet u maar niet zoveel geven. In deze droeve tijd, waarin het ware geestelijke leven zeer schaars geworden is en daartegenover de beschouwende kennis velen over de grootste zaken doet redeneren zonder een bevindelijke kennis daarvan, kan men voor een ervaren christen doorgaan met het gebruik van dikke en zware woorden. Bepaalde mensen, die graag met hun bevinding ver boven anderen willen uitsteken, zult u met zeer gewichtige termen horen spreken over de daad van de rechtvaardigmaking. Alleen mensen die er ook even gewichtig over kunnen spreken, kunnen bij hen maar terecht. We moeten er echter wel voor vrezen dat, als we aan deze mensen eens zouden vragen of ze er eens verslag van zouden willen geven, hoe ze tot de kennis van die weldaad gekomen zijn, er wellicht nog niet eens **een zuiver begin** bij hen te beluisteren is.

DJK : Nou, dan behoeven wij voor de apostelen, en de reformatoren, en voor mannen als bijv. : William Huntington – Theodorus Van der Groe – H.F. Kohlbrugge – Thomas Boston, immers ook NIETS te geven. Dat waren dan wellicht ook allen rechtvaardigmakingdrijvers...!?!? Wat ds. Mallan hier met **een zuiver begin**, bedoeld is, het overtuigd zijn van zonden, het kennen en bewenen van uw schuld voor God vanuit een houdbare nood. Dus zonder verlies van uw bestaan en eigen leven voor God. Velen staven dit ook nog weleens met de woorden uit Filipensen 1vers 6, waarin geschreven staat: *Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus;*

een goed werk

Namelijk des geloofs in Christus en der bekering tot God.

voleindigen

Dat is, meer en meer zal vermeerderen, versterken en bewaren.

Lees hier de woorden van Hannah, de moeder van Samuël :

De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen. De HEERE maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij, 1 Samuël 2:6-7.

Ds. F. Mallan : Het is nu eenmaal een tijd, vriend, waarin de huichelaren op de troon zitten en het ware arme volk van God vertrappt in een hoekje. Daar wil ik allereerst even op wijzen. Maar anderzijds moet ik u toch ook wijzen op de noodzakelijkheid van een bewuste geloofskennis van de door Christus voor Zijn kerk verworven heilsweldaden. Ik wees u op die tekst uit Jesaja 54. Die tekst zegt ons dat de kinderen der eenzame meer zijn dan der getrouwde. Maar er wordt daar aan die kinderen der eenzame een belofte gedaan. Ze zullen uitbreken ter rechter- en ter linkerhand en hun koorden lang mogen maken en hun pinnen vast in mogen steken. **Deze belofte kan niet gelden voor mensen die zich net de wetenschap helpen dat niet ieder kind van God tot de bewuste afsnijding van Adam en geloofsinplanting in Christus wordt gebracht.** Deze mensen zijn geen kinderen der eenzame. Zij zijn niet te rekenen tot degenen die in waarheid zich bekommeren over hun staat voor de eeuwigheid. Zij leven, al is het dan op een andere wijze dan de eerstgenoemden, ook bij een blote beschouwing. We hopen voor hen dat ze toch ook nog eens barensnood zullen krijgen. Droevig genoeg zijn er onder ons ook nog maar heel wat mensen te vinden met een veronderstelde wedergeboorte. Er is bij hen geen plaats voor de arbeid van Christus, want Hij kan alleen Zijn werk maar doen aan een hulpeloos mens, die van zijn eigen werk afgesneden is.

DJK : Waarmee ds. Mallan hier zijn antwoord mee aanvangt, heb ik dus al vanuit 1 Tim. 4, willen verduidelijken : “Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen. Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid.” Om nu te zien, op wie wij dit toe dienen te passen, moeten wij doen gelijk destijds de Bereeërs deden. En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren, Hand. 17:11. De genoemde en genomen tekst uit Jesaja 54 vers 1, verdraaid ds. Mallan hier zodanig, door er een zodanige godsdienstige draai aan te geven dat, de kinderen der eenzame onvruchtbare Kerk, diegenen zijn die Christus in hun harten (nog) niet gebaart hebben. “Dan degenen die de man heeft”, is volgens deze verdraaiing, diegenen die zich met bewustheid in het volbrachte werk van Christus mogen. **Vrij vertaald, komt deze verdraaiing hier op neer: “er zijn veel meer kinderen Gods die Christus als hun Verlosser niet kennen, dan Hem met bewustheid wél kennen.”**

Ja lezer, dat is toch wat! Begrijpt u de duivelse diabolus-verdraaiing, middels zulk een uitleg van leer.....????? Weet u wat wij hieruit ook kunnen concluderen? Namelijk, dat we weer terug zijn gekeerd tot de leer van ROME, die namelijk precies eender leert. Je moet er maar op komen, en zulke oudwifse fabelen maar kunnen verzinnen. Eén ding is helaas wel waar, namelijk dat, de satan, middels deze leugenleringen waaraan , zeer velen zich heimelijk geestelijk hebben vastgeklampt, naar de hel heeft gesleept. Voor hoevelen van hen, waren hun zielsovertuigingen, niet tegelijk hun Jezus. Voor hoevelen was hun dodelijke ziekte, niet ook tegelijk het medicijn tot hun genezing....?! *Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet, 1 Joh. 5:12.* Voor diegenen die nu nog niet hebben begrepen, hoedanig ds. Mallan met zijn antwoord de

Heilige Schrift heeft verdraaid en ontheiligt, raad ik aan om deze volgende preek van ds. A.D. Muilwijk eens te lezen. Want, deze dominee leerde namelijk in precies dezelfde lijn als ds. F. Mallan deed. <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/09/ds-muilwijk-preek-over-gal-4-vers-27.pdf>.

HC – zondag 7 : Wat is een waar geloof?

Antw. Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houd, wat ons God in Zijn Woord geopenbaard heeft, maar ook een vast vertrouwen, hetwelk de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdienste van Christus wil.

Ds. F. Mallan : Zo hebben we dus geprobeerd om met een kort briefje uw vraag te beantwoorden. Juist deze wijze van beantwoording der vragen heb ik ook uitgekozen met een bijzonder doel. We zullen er blij mee zijn als er wat vragen loskomen die op de praktijk van het geestelijk leven zijn gericht. Dan zullen we ook trachten om deze vragen zo praktisch mogelijk te beantwoorden. We moeten immers ook trachten te voorkomen. Dat ons krantje te veel artikelen gaat bieden met een voorwerpelijke inhoud en te weinig met een prakticale inhoud. We wachten dus nu verder maar af.

DJK : Het schijnt dat dominee Mallan, wel meer dan 1500 antwoorden per brief heeft geschreven. Naar mijn bescheiden meninghad hij beter geen één briefje moeten schrijven, en misschien maar beter wat anders kunnen gaan doen, i.p.v. zulke antwoorden te geven. Want, met zulk een onderwijs heeft hij werkelijk meer kwaad dan goed mogen doen. Maar zijn opvolger Ds. J. Roos, doet zeker niet voor hem onder, want o.a. in zijn boekjes “*uit de pastorie*”, zet hij een iegelijk bij Gods volk, met teksten en versjes, gevoeligheden, tranen en het minste of geringste aan zgn. ontdekking, waardoor Wet en Evangelie eveneens volkomen vermengd worden. Dat belooft dus nog wat voor de toekomst, nu hij deze rubriek heeft overgenomen van Ds. Mallan. Deze dominee J. Roos heeft het zelfs tijdens de rouwdienst van Ds. A.J. Wijnmalen aangedurfd, om vanaf de kansel te Maartensdijk uit te brullen, dat al degenen leugenaars en bedriegers zijn, die beweren, dat een bewuste rechtvaardigmaking gekend zal moeten worden, wil het wel met je zijn voor tijd en eeuwigheid. “*Heb acht op uzelf en op de leer; volhard daarin; want dat doende, zult gij en uzelf behouden, en die u horen.*” Van dominee Mallan en zijn aanhangers kan eerder het omgekeerde gezegd worden. Heb acht op de leerdwaling, volhard daarin, want dat doende, zullen velen, onder hun prediking en uitleg van leer, voor eeuwig verloren gaan!! De Heere geve nog een genadige wederkeer tot de zuivere uitleg en prediking van Zijn Woord. Want, wij kunnen vechten voor de waarheid wat we willen, maar als Hij Zijn Geest er niet aan paart, is ook dit alles maar loze arbeid. God mocht het ons nog willen schenken dat Nederland als natie nog eens voor Hem uit kwam te wenen, over hoedanig wij de boel verdorven hebben. De één in de wereld en de ander in de vrome godsdienst. Voor God zit er geen verschil in. We hebben God op het hoogst misdaan, en zijn van het heilspoor afgegaan, Ja, wij en onze vaad'ren tevens, verzuimend' alle trouw en plicht, vergramden God, den God des levens, Die zoveel

wond'ren had verricht. Een vrij heldere en redelijk zuivere verhandeling over Jesaja 54 vers 1, kunt u in deze hier onderstaande link lezen : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2008/11/buiten-jezus-is-geen-leven.pdf>

We willen deze weerlegging beëindigen, door samen met u nog een stukje uit de Bijbel te lezen, uit Jesaja 57 vers 10-15 :

Gij zijt vermoeid door uw grote reis, **maar gij zegt niet: Het is buiten hoop; gij hebt het leven uwer hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek.** Maar voor wien hebt gij geschroomd of gevreesd? Want gij hebt gelogen, en zijt Mijner niet gedachtig geweest, gij hebt Mij op uw hart niet gelegd; is het niet, om dat Ik zwijg, en dat van ouds af, en gij vreest Mij niet? Ik zal uw gerechtigheid bekend maken, en uw werken, dat zij u geen nut doen zullen. Wanneer gij roepen zult, zo laat die, die van u vergaderd zijn, u redden; doch de wind zal hen allen wegvoeren, de ijdelheid zal hen wegnemen.

Maar die op Mij vertrouwt, die zal het aardrijk erven, en Mijn heiligen berg erfelijk bezitten. En men zal zeggen: Verhoogt de baan, verhoogt de baan, bereidt den weg, neemt den aanstoot uit den weg Mijs volks. Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden.

D.J. Kleen